

[Skatteministeren]

Efter forslaget skal Folketinget udpege 8 medlemmer til Ligningsrådet mod i dag 6, og min ret til som skatteminister at udpege medlemmer til de to instanser begrænses til udpeging af erhvervs- og lønmodtagerrepræsentanterne samt 5 jurister til Landsskatteretten.

Som det fremgår af bemærkningerne til forslaget, udpeger Folketinget allerede i dag en væsentlig del af medlemmerne af de to instanser, og det er et forhold, der i øvrigt har været uændret lige siden etableringen i 1938.

Forslagsstillerne har så fokuseret på forskellen i antal i repræsentationen af erhvervsorganisationerne og lønmodtagerorganisationerne i de to instanser, og man har endvidere under påskud af, hvad der kaldes demokratisering af de to instanser, rettet skytset imod min ret til som skatteminister at udnævne henholdsvis 4 medlemmer til Ligningsrådet og 2 medlemmer til Landsskatteretten uden bindinger.

Jeg synes, det er vigtigt i forbindelse med denne debat at have for øje, at disse to instanser har vidt forskellige arbejdsopgaver. Ligningsrådet udgør sammen med Statsskattedirektoratet den øverste ligningsmyndighed. Ligningsrådet giver direktiver og retningslinjer bl.a. for Statsskattedirektoratets tilsyn med ligningen, mens Statsskattedirektoratet forestår den daglige administration. For at varetage disse overordnede opgaver i ligningssystemet er Ligningsrådet bredt sammensat med repræsentanter for de centrale grupper i befolkningen. Og jeg lægger stor vægt på denne brede sammensætning ved siden af de medlemmer, som er valgt af Folketinget.

Jeg skal i den forbindelse fremhæve, at Ligningsrådet – det vil jeg godt understrege kraftigt – ikke er et forum for forfølgelse af snævre partipolitiske eller organisationspolitiske synspunkter. Det er opgaverne simpelt hen for vigtige til.

Hvad angår min ret til som skatteminister at udpege 4 medlemmer uden bindinger, mener jeg, at den ret er en naturlig del af mit ansvar som skatteminister. Jeg må som ansvarlig for dette område også have mulighed for at øve en vis indflydelse på sammensætningen af det vigtige organ, Ligningsrådet er.

Landsskatteretten fungerer som sidste klageinstans før domstolene i den overvejende del

af alle skattesager, og Landsskatterettens opgaver er derfor af en helt anden karakter end Ligningsrådets. Landsskatterettens status medfører, at 5 af de 13 medlemmer, jeg som skatteminister kan udnævne, skal opfylde de almindelige betingelser for at kunne blive landsdommer, ligesom de 13 medlemmer skal omfatte repræsentanter for de 4 hovederhvervsgrupper og 2 lønmodtagerrepræsentanter. Der er altså til skatteministeren kun, om jeg så må sige, 2 ubundne pladser ud af Landsskatterettens i alt 24 medlemmer.

Som jeg nævnte i mine bemærkninger til forslaget vedrørende Ligningsrådet, er det min opfattelse, at denne ret til i et begrænset omfang at øve indflydelse på instansernes sammensætning må ses som et naturligt modstykke til mit ansvar som minister for, at tingene fungerer.

Som det sikkert er forslagsstillerne bekendt, lægger regeringen meget stor vægt på at styrke skatteydernes retssikkerhed. Jeg kan i den forbindelse nævne, at der er nedsat et udvalg, som skal se på det administrative klagesystem på skatteområdet. Jeg vil finde det helt naturligt, om dette udvalg også overvejer hensigtsmæssigheden af Landsskatterettens sammensætning. Men det betyder også, at man efter min opfattelse bør afvente dette udvalgs arbejde, inden man eventuelt griber ind over for Landsskatterettens nuværende sammensætning.

Med disse bemærkninger vil jeg afvise det fremsatte lovforslag.

Pia Gjellerup (S):

Jeg skal på Socialdemokratiets vegne give det forslag, der her er til behandling, nogle enkelte bemærkninger med på vejen.

Som udgangspunkt er vi positivt indstillet over for de hensigter, der ligger i forslaget. Hensigterne bryder nemlig afgørende med den udvikling, der stadig tydeligere har fjernet sig fra de oprindelige begrundelser for ministerudpeging af medlemmer til henholdsvis Ligningsrådet og Landsskatteretten. Ved at man tillægger ministeren retten til uden bindinger at udpege et antal medlemmer til de to organer, har ministeren fået overladt valget mellem to muligheder: enten har ministeren kunnet udpege medlemmer til de to organer ud fra generelle politiske, geografiske og faglige hensyn, eller